

WML blijft problemen houden met MBTE

Na een innamestop van zeven weken kon Waterleiding Maatschappij Limburg (WML) op 5 juli precies één dag weer water uit de Maas innemen voor het produceren van drinkwater. De regenval van de week daarvoor leidde namelijk tijdelijk tot een hogere Maasafvoer. De met MTBE vervuilde Maas werd daardoor meer verdund. Op 6 juli moest WML de inname opnieuw stoppen, omdat de concentratie MTBE weer boven het innamecriterium van vijf microgram per liter uitkwam. De komende weken gaat WML uit van een patroon van merendeels een innamestop met incidentele inname van Maaswater na regenval.

WML heeft reeds in 2004 voor korte periodes innamestops moeten inlassen wegens een teveel aan MTBE in de Maas. Op 18 mei van dit jaar stopte WML opnieuw de inname van Maaswater voor de drinkwaterbereiding, nadat meer dan vijf microgram MTBE per liter in het Maaswater werd gemeten. Naar later bleek duurde die innamestop aanzienlijk langer dan verwacht, omdat WML structureel concentraties MTBE bleef meten van meer dan vijf microgram per liter. Na een periode met veel regen kon het drinkwaterbedrijf op 5 juli de inname van Maaswater kortstondig hervatten. De

dag daarna is de inname van Maaswater weer gestaakt, omdat de MTBE-concentratie als gevolg van de daling van het Maaswater weer boven het door WML gehanteerde innamecriterium was gekomen.

Het MTBE dat de Maas heeft vervuild, is afkomstig van het chemieconcern SABIC in Geleen. MTBE wordt gebruikt als loodvervanger in benzine. De chemische stof lekte weg via een slechte las die in 1976 tussen twee leidingen was gemaakt. Nadat het lek was gedicht, ging SABIC er aanvankelijk van uit dat de metersdiepe damwand bij het Julianakanaal ten noordoosten van het SABIC-terrein de vervuiling zou tegenhouden. Maar uit nader onderzoek, dat op verzoek van de Provincie Limburg werd uitgevoerd, bleek dat de stof via het grondwater onder het Julianakanaal door was gestroomd en in de circa 900 meter verderop gelegen Maas stroomde. "Hoe lang de stof precies weg heeft kunnen lekken, is bij ons niet bekend", zegt WML-woordvoerder Anjo Petit. "Duidelijk is wel dat het al langer aan de gang was." Door de langere innamestop was WML gedwongen zich voor te bereiden op volledige grondwaterwinning en heeft zijn klanten daarover geïnformeerd. De extra kosten die WML hierdoor eventueel moet betalen voor grondwaterbelasting, worden verhaald op SABIC.

Voor MTBE geldt dat pas bij een overschrijding van 9.400 microgram per liter de

volksgezondheid in gevaar komt. In het algemeen wordt een innamestop afgekonddigd bij een overschrijding van tien microgram. WML heeft dit criterium bijgesteld naar vijf. "Wij willen voorkomen dat in ons waterbekken, onze grondstof voor drinkwater, hogere concentraties van deze stof worden aangetroffen", aldus Petit. "Er mag gewoon niets in dat water zitten. Anders moeten wij het er weer allemaal uithalen. Dat accepteren we niet."

WML pleit al enige tijd bij de rijksoverheid voor een wettelijke normstelling voor vervuilende stoffen. Petit: "Het is jammer dat voor dergelijke stoffen geen wettelijke norm bestaat. Het beleid vertoont nu een ad hoc-karakter."

Convenant met DSM

WML had ook in het najaar van 2003 te maken met een langdurige innamestop van Maaswater. Destijds was DSM Chemelot de vervuiler met de afvalstof M431, een stof met een onbekende molecuulstructuur, genoemd naar zijn moleculaire gewicht.

"Inmiddels hebben we met DSM afgesproken dat we op een vergelijkbare manier gaan monitoren. In 2003 werkte Chemelot met een andere methodiek en veel grofmaziger dan wij. Daarbij zullen wij elkaar meteen verwittigen als er onraad is met betrekking tot de Maaswaterkwaliteit. Binnenkort tekenen we hierover een convenant", aldus woordvoerder Petit. 

Het waterbekken De Lange Vlieter van Waterleiding Maatschappij Limburg in Heel (foto: Marc Schols, MCM Productions).

